महारथमहादीपां शङ्खदुन्दुभिनिस्वनां । चकार च तदा पार्थो नदीं दुस्तरशोणितां ।
आददानस्य हि शरान् सन्धायच विमुञ्चतः । विकर्षतश्च गाण्डीवं न किञ्चिद्दृश्ये जनः । २०२०
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि अर्ज्जुनसङ्कुलयुद्धे द्विषष्टोऽध्यायः ॥ ६२ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो दुर्य्योधनः कर्णो दुःशासनविविंशती । द्रोणश्च सह पुत्रेण कृपश्चापि महारथः ।
पुनर्ययुश्च संरब्धा धनञ्जयजिघांसवः । विष्फारयन्तश्चापानि बलवन्ति दृढानि च ।
तान्विकीर्णपताकेन रथेनादित्यवर्चसा । प्रत्युद्ययौ महाराज समन्ताद्वानरध्वजः ।
ततः कृपश्च कर्णश्च द्रोणश्च रथिनां वरः । तं महास्त्रैर्महावीर्य्यैः परिवार्य्य धनञ्जयं ।
शरौघान् सम्यगस्यन्तो जीमूता इव वार्षिकाः । ववर्षुः शरवर्षाणि पातयन्तो धनञ्जयं । २०२५
इषुभिर्व्वङ्कभिस्तूर्णं समरे लोमवाहिभिः । अदूरात्पर्य्यवस्थाप्य पूरयामासुरादृताः ।
तथा तैरवकीर्णस्य दिव्यैरस्त्रैः समन्ततः । न तस्य ह्यङ्गुलमपि विवृतं सम्प्रदृश्यते ।
ततः प्रहस्य बीभत्सुर्दिव्यमैन्द्रं महारथः । अस्त्रमादित्यसङ्काशं गाण्डीवे समयोजयत् ।
शररश्मिरिवादित्यः प्रतस्थे समरे बली । किरीटमाली कौन्तेयः सर्व्वान् प्रच्छादयन् कुरून् ।
यथा बलाहके विद्युत्पावको वा शिलोच्चये । तथा गाण्डीवमभवदिन्द्रायुधमिवाततं । २०३०
यथा वर्षति पर्ज्जन्ये विद्युद्विभ्राजते दिवि । द्योतयन्ती दिशः सर्व्वाः पृथिवीञ्च समन्ततः ।
तथा दश दिशः सर्व्वाः पतङ्गाण्डीवमावृणोत् । नागाश्च रथिनः सर्व्वे मुमुहुस्तत्र भारत ।
सर्व्वे शान्तिपरा योधाः स्वचित्तानि न लेभिरे । सङ्ग्रामे विमुखाः सर्व्वे योधास्ते हतचेतसः ।
एवं सर्व्वाणि सैन्यानि भग्नानि भरतर्षभ । व्यद्रवन्त दिशः सर्व्वा निराशानि स्वजीविते ।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि अर्ज्जुनसङ्कुलयुद्धे त्रिषष्टोऽध्यायः ॥ ६३ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः शान्तनवो भीष्मो भरतानां पितामहः । बध्यमानेषु योधेषु धनञ्जयमुपाद्रवत् । २०३५
प्रगृह्य कार्म्मुकश्रेष्ठं जातरूपपरिष्कृतं । शरानादाय तीक्ष्णाग्रान्मर्म्मभेदान्प्रमाथिनः ।
पाण्डुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्द्धनि । शुशुभे स नरव्याघ्रो गिरिः सूर्य्योदये यथा ।
प्रध्माय शङ्खं गाङ्गेयो धार्त्तराष्ट्रान्प्रहर्षयन् । प्रदक्षिणमुपावृत्य बीभत्सुं समवारयत् ।
तमुदीक्ष्य समायान्तं कौन्तेयः परवीरहा । प्रत्यगृह्णान्महाहृष्टात्मा धाराधरमिवाचलः ।
ततो भीष्मः शरानष्टौ ध्वजे पार्थस्य वीर्य्यवान् । समर्प्पयन्महावेगान् श्वसमानानिवोरगान् । २०४०
ते ध्वजं पाण्डुपुत्रस्य समासाद्य पतत्रिणः । ज्वलन्तं कपिमाजघ्नुः ध्वजाग्रनिलयांश्च तान् ।
ततो भल्लेन महता पृथुधारेण पाण्डवः । छत्रं चिच्छेद भीष्मस्य तूर्णं तदपतद्भुवि ।
ध्वजं चैवास्य कौन्तेयः शरैरभ्यहनद्भृशं । शीघ्रकृद्रथवांहाश्च तथोभौ पार्ष्णिसारथी ।
अस्पृश्यमाणस्तद्भीष्मो जानन्नपि स पाण्डवं । दिव्येनास्त्रेण महता धनञ्जयमवाकिरत् ।
तथैव पाण्डवो भीष्मे दिव्यमस्त्रमुदीरयन् । प्रत्यगृह्णादमेयात्मा महामेघमिवाचलः । २०४५
तयोस्तदभवद्युद्धं तुमुलं लोमहर्षणं । भीष्मस्य सह पार्थेन बलिवासवयोरिव ।